

Arrest

nr. 250 093 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat D. DAGYARAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een soennitische Irakees te zijn, geboren op X 1991 in Saqlawiya in de provincie Anbar. U behoort tot de Duleimi stam. Uw moeder behoort tot de Hamdani stam. U heeft altijd samengewoond met uw ouders, uw drie broers en uw zus. Uw vader werkte als landbouwer en had twee stukken grond. U hielp uw vader tijdens de schoolvakanties. U studeerde van 2012 tot 2014 'Boekhouding' aan het Instituut Shamali in Tikrit. U keerde na uw studies terug naar Saqlawiya. Omwille van de dreiging van de Islamitische Staat (IS) bent u na uw studies nooit beginnen werken. Eind 2014 viel IS Saqlawiya binnen. Begin 2015 konden u en uw gezin vluchten naar het vluchtelingenkamp in Habaniya.

In april 2018 keerden jullie terug naar jullie huis in Saqlawiya. Op 29 juni 2018 trouwde u met A. . Omdat de juwelen en de kledij goedkoper waren in Kirkuk, de stad waar de zus van uw echtgenote woonde, besloten jullie om in Kirkuk te huwen. Nadien trok A. in uw ouderlijke huis in Saqlawiya in. In oktober 2018 begon u samen met uw vader het land terug te verbouwen. Vanaf mei 2019 konden jullie beginnen oogsten. Vanaf dit moment werd uw vader, net als de andere landbouwers, verschillende keren aangesproken door leden van Imam Ali al Akbar, één van de sjiiitische milities die de controle verkreeg over de regio na de verdrijving van IS. Zij wilden belastingen innen op de opbrengst van jullie oogst.

Uw vader bleef dit echter weigeren. Op 20 juli 2019 benaderden enkele leden uw vader op zijn veld, ontstond er een discussie waarna uw vader werd vermoord. Een buurman was hiervan getuige en verwittigde u en uw oom langs vaderskant, A., wonende te Garma. U en uw oom verwittigden de politie. Een patrouille kwam ter plaatste en noteerde uw verklaringen. Het hele gezin verbleef tijdens de twee weken durende rouwplechtigheid bij de oom van uw vader in Saqlawiya. Vlak na de rouwplechtigheid, op 2 augustus, werd u opgebeld door de militieleden, die opnieuw een deel van de opbrengst van uw oogst eisten. Een week later werd u andermaal gebeld en bedreigd dat u hetzelfde lot als uw vader zou ondergaan als u niet zou betalen.

U en de rest van het gezin zijn sinds de rouwplechtigheid dan ook nooit meer naar huis teruggekeerd. Uw moeder, uw vrouw en jongste broer en zus gingen bij uw schoonouders in Fallujah wonen. Uw broer Mohammed huurde een studentenkamer in Bagdad en u dook onder bij een vriend in Abu Shijil, een buitenwijk van Saqlawiya. Op 14 of 15 augustus 2019 werd u door de politie opgeroepen om andermaal uw verklaringen af te leggen. Op 17 augustus moest u voor de onderzoeksrechter verschijnen en nogmaals getuigen. U besloot vervolgens samen met uw broer H. om het land te verlaten. Jullie verbleven een week in de studentenkamer van M. in Bagdad waar jullie jullie reis regelden en de openstaande facturen van de graanverkoop inden. M., die nog geen paspoort had, zou achterblijven en de paspoorten van hem, uw moeder, zus en vrouw regelen.

Op 1 september 2019 vertrok u samen met H. met het vliegtuig richting Turkije waar jullie zouden wachten op de rest van de familie. Op 25 september 2019 werd uw broer M. aan een valse checkpoint op weg van Bagdad naar Fallujah opgepakt. Jullie hebben sindsdien niets meer van hem vernomen. Uw moeder diende klacht in bij de politie. Uw broer F. leeft sindsdien ondergedoken bij uw oom in Abu Ghraib. Hassan en u reisden door naar Griekenland. Na acht dagen kon u een vals paspoort bekomen waarmee u naar België doorreisde. Hassan bleef achter in Griekenland. U kwam in België aan op 8 november 2019 en diende op 21 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart en kopieën van de eerste pagina van uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw diploma, uw huwelijksakte, de identiteitskaart en woonkaart van uw vader, de overlijdensakte van uw vader, uw verklaringen bij de politie en de rechtbank naar aanleiding van de moord op uw vader en de politieaangifte van uw moeder naar aanleiding van de ontvoering van Mohammed.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des

procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op het belang eerlijk te zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud (CGVS), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Irak, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Irak zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring tot vlak voor uw vertrek uit Irak in Saqlawiya te hebben gewoond. U beweert dat u persoonlijk aanwezig was toen de Islamitische Staat (IS) eind 2014 Saqlawiya binnenviel, waarna u begin 2015 de stad ontvluchtte naar het nabij gelegen vluchtelingenkamp van Habaniya. U zou vervolgens, na de bevrijding van de stad rond april 2018, teruggekeerd zijn naar Saqlawiya, waar u verbleef tot eind augustus 2019. Desondanks is uw kennis over deze periode ondermaats.

Gepolst naar de concrete inval van IS in Saqlawiya, vermijdt u ieder concreet detail en somt u slechts irrelevante algemeenheden op zoals het feit dat IS ook Mosul en Salahhedin heeft binnengevallen, dat zij Anbar al eerder eens was binnengevallen en dat het leger zich soms moest terugtrekken (CGVS, p. 12).

Gevraagd hoe IS Saqlawiya is kunnen infiltreren, poneert u slechts dat zij ook 'andere gebieden' innamen, dat zij soms moesten vechten, en soms ook niet (CGVS, p. 13). Hoewel u blijkt te weten dat er gevechten hebben plaatsgevonden tussen het leger en IS aan het politiekantoor in Saqlawiya, kunt u verder niet aangeven of er toen al dan niet (veel) doden zijn gevallen. Specifiek gevraagd of de legerkazernes in Saqlawiya werden aangevallen, zei u: 'ongeveer, soms, later, achteraf hebben we via via vernomen, soms via het nieuws, dat er gevechten waren in de buurt van die kazernes ofzo'. Dat u dermate vaag en onverschillig bent over de inval van de kleine stad waar u uw hele leven gewoond zou hebben, is bijzonder opmerkelijk. Des te meer omdat er toen wel degelijk zeer ernstige feiten hebben plaatsgevonden in Saqlawiya. Nadat de legerbasis van Saqlawiya al meer dan een week werd belaagd door IS troepen, kon op 21 september 2014 een konvooi van IS, vermomd in legeruniformen en met voertuigen van het Iraakse leger, de kazerne infiltreren en van binnenuit honderden soldaten liquideren (zie bron 1 in blauwe map: 'Islamic State attack on Iraqi base leaves hundreds missing, shows army weakness'). Dat u over deze ernstige gebeurtenis met geen woord rept, ook al wordt u specifiek naar de kazernes gevraagd, is allesbehalve aannemelijk indien u daadwerkelijk in die periode in Saqlawiya woonachtig was.

Het enige wat u voorts kunt vertellen over het leven onder IS, is dat u zich minder vrij kon bewegen en dat de elektriciteits-, internet en waterdiensten minder goed waren. U kunt niet meer vertellen want u kwam niet buiten en spendeerde uw tijd onder IS enkel en alleen met het nadenken over hoe u de stad kon verlaten. Dit lijkt echter bijzonder twijfelachtig gezien u later verklaart dat het helemaal niet moeilijk was om de stad te verlaten (CGVS, p. 15-16). Uw bijzonder karige omschrijvingen over het leven onder IS – al was dat slechts van korte duur – kon andermaal niet overtuigen. U weet zelfs niet bij benadering te duiden wanneer IS Saqlawiya binnenviel en wanneer u de stad zou zijn ontvlucht. U houdt het op respectievelijk eind 2014 en begin 2015 (CGVS, p. 12). Ook over de bevrijding van de stad blijft u vaag. De bevrijding zou begonnen zijn in 2015 en zou tot en met 2018 geduurd hebben, waarna jullie vlak voor uw huwelijk in juni 2018 terugkeerden. Duidelijker wordt u niet (CGVS, p. 11). De stad Fallujah, en daarbij ook Saqlawiya, werd echter officieel bevrijd verklaard op 26 juni 2016 (bron 6: ISIL out of Fallujah). De volledige provincie Anbar werd in november 2017 volledig heroverd (bron 7: EASO Country of Origin Information Report Iraq: security situation, p.60).

Ook over uw terugkeer naar de stad blijft u erg op de vlakte. Over de schade die de stad had opgelopen, geraakt u niet verder dan te zeggen dat sommige gebouwen beschadigd waren, sommige wijken volledig verwoest waren en andere ongeschonden. U noemt een paar buurten die volledig werden verwoest maar geeft toe hier enkel over te hebben gehoord (CGVS, p. 14). Het enige beschadigde gebouw dat u concreet kunt benoemen, is het politiekantoor (CGVS, p. 15).

Hoewel u voorts aangeeft dat enkele stammen aan de zijde van IS stonden, kunt u deze niet bij naam noemen. Men weet immers niet zomaar tot welke stam iemand behoort, zo legt u uit. Gepolst of u misschien via het nieuws of kennissen heeft vernomen welke stammen uit de regio IS steunden, stelt u kort dat jullie 'gewoon moeten aannemen dat IS in elk Iraaks gebied wel aanhangers heeft' (CGVS, p. 14). Wat betreft uw verblijf in het vluchtelingenkamp van Habbaniyah en uw terugkeer van het kamp naar de stad weet u evenmin iets noemenswaardig te vertellen. U maakt slechts de algemene bemerking dat het leven in het vluchtelingenkamp niet van hetzelfde niveau is als het leven in uw eigen huis (CGVS, p. 12), hetgeen nogal wiesdes lijkt. Dit gebrek aan concretisering of beleving is andermaal niet geloofwaardig in het licht van de gebeurtenissen in de regio van Saqlawiya.

Uw regio werd immers aanzien als een regio waar IS veel aanhang kende. Na de bevrijding van de regio door het Iraakse leger en al Hashd al Shaabi (HS) werden de burgers van de regio dan ook met veel argwaan bekeken. De duizenden vluchtelingen die tijdens de gevechten voor de bevrijding van Saqlawiya in juni 2016 de stad en haar omgeving ontvluchtten, werden hardhandig tegengehouden door milities die deel uitmaakten van HS. Vrouwen en jonge kinderen werden van hun mannen en zonen gescheiden. Terwijl de vrouwen naar vluchtelingenkampen in de buurt werden gebracht, werden ongeveer 1300 mannen en jongens uit Saqlawiya – een stadje van ongeveer 25.000 inwoners - ontvoerd, beroofd, ondervraagd en gemarteld. Meer dan 600 mannen en jongens zijn nog steeds spoorloos, vermoedelijk geëxecuteerd (bron 2: 643 Iraqi men disappeared two years ago: where are they?). Gezien bovendien geweten was welke stammen zich achter IS schaarden, werden de mannelijke leden van die stammen massaal opgepakt. Dit was ook het geval voor bijvoorbeeld de Mahamda stam uit Saqlawiya (bron 3: Iraq, turning a blind eye, p. 18-19), een stam die u duidelijk kent, gezien u die vernoemde wanneer u werd gevraagd naar grote stammen in Saqlawiya (CGVS, p. 4). De vluchtelingenkampen rond Saqlawiya werden dan ook hoofdzakelijk bevolkt door alleenstaande vrouwen en jonge kinderen (bron 4: What happened to the missing men of Saqlawiyah).

Ook al zou u in 2015 uit Saqlawiya vertrokken zijn, en dus vóór de bevrijding door al Hashd al Shaabi, is het onmogelijk dat u zelf op geen enkele manier geconfronteerd werd met deze toestanden. Minstens moet u over deze wandaden gehoord hebben via andere bewoners van het kamp van Habbaniya, dat op slechts 16 km van Saqlawiya gelegen is (bron 5: Google Maps), of via de bewoners van Saqlawiya bij uw terugkeer naar de stad in 2018.

Terzijde dient erop gewezen te worden dat u hogere studies heeft gevolgd en een bachelordiploma in boekhouding heeft behaald. U maakt verder geen melding van mentale problemen, dan wel enig ander gezondheidsprobleem.

Het CGVS kan aldus wel degelijk verwachten dat u over de nodige intellectuele capaciteiten beschikt om gebeurtenissen te plaatsen in de tijd, te kunnen omschrijven wat u heeft meegemaakt en enige mate van concretisering en detaillering aan de dag te leggen bij uw verklaringen hieromtrent. Dat u daarentegen geen enkele notie lijkt te hebben van hetgeen zich in Saqlawiya heeft afgespeeld de voorbije jaren, leidt ertoe dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw beweerde recent verblijf aldaar.

Volgende elementen dragen verder bij aan dit vermoeden. Zo blijkt uw paspoort te zijn afgegeven op 21 januari 2015 in Bagdad, de periode waarin u Saqlawiya zou zijn ontvlucht richting het vluchtelingenkamp. U hierop gewezen, meent u dat een vriend in het kamp toevallig een paspoort in Bagdad ging aanvragen en vroeg of u niet mee wilde gaan. Hoewel u op dat moment geen plannen had om naar het buitenland te trekken, besloot u op het voorstel in te gaan (CGVS, p. 26). Dat u echter, net uw stad ontvlucht zijnde uit vrees voor IS, het vluchtelingenkamp opnieuw zou verlaten en de regio tussen Fallujah en Bagdad - een regio waar de strijd op dat moment volop woedde (bron 8: Iraq Situation Reports, ISW) - voor een niet-essentiële reis naar Bagdad, en hier klaarblijkelijk zelf geen graten in zag, getuigt opnieuw van erg weinig beleving. U blijkt bovendien niet oprecht aangaande uw paspoort. Terwijl u op de DVZ beweerde dat u uw paspoort in november 2019 in Griekenland kwijttraakte, stelt u op het CGVS dat u het in Griekenland verkocht heeft omdat u het niet meer wilde gebruiken (CGVS, p. 25-26). Dat u zich doelbewust zou ontdoen van uw paspoort, het enige internationale bewijs van uw identiteit, draagt bij aan het sterke vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw recente afkomst en uw reisweg.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in de stad Saqlawiya, gelegen in de provincie Anbar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Irak. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De documenten die door u werden neergelegd, kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Blijkt immers uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat alle Iraakse documenten heel eenvoudig via betaling te verkrijgen zijn, en dat de waarde ervan sowieso erg relatief is. Documenten kunnen derhalve enkel een ondersteunde rol spelen in het geval van reeds geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu niet het geval. Dit terzijde, kunnen de kopie van de eerste pagina van uw paspoort, uw identiteitskaart en de kopie van uw nationaliteitsbewijs niet bewijzen dat u recentelijk in Saqlawiya bent geweest. Uw paspoort werd immers reeds in 2015 in Bagdad uitgegeven (zie supra) en uw nationaliteitsbewijs dateert van 2010. Hoewel uw identiteitskaart dateert van juni 2018 en is afgeleverd in Saqlawiya, kan dit niet aantonen dat u ook effectief in de stad heeft gewoond ten tijde van de verovering door IS en daarna. Uw diploma toont aan dat u gestudeerd heeft in Tikrit, niets meer, niets minder. Uw huwelijksakte werd dan weer afgegeven in Kirkuk, hetgeen toch enige vragen doet rijzen en de ernstige twijfels aangaande uw recente herkomst alleen maar versterkt. U meent hieromtrent dat uw vrouw op familiebezoek was in Kirkuk, merkte dat de kledij mooier en juwelen goedkoper waren in Kirkuk en u dan maar opbelde met de vraag naar Kirkuk te komen en daar een rechtbank te zoeken om te trouwen. Nadien zouden jullie teruggekeerd zijn naar Saqlawiya (CGVS, p. 5-6). Dat u halsoverkop naar Kirkuk zou zijn gegaan omdat uw vrouw de kledij en juwelen daar mooier en goedkoper vond, en derhalve zou huwen in een stad waar u geen enkele band mee zou hebben, blijft echter zeer bedenkelijk. Niets stond uw toekomstige immers in de weg om de kledij en juwelen sowieso te kopen maar dan toch gewoon in Saqlawiya te huwen. De kopieën van de identiteitskaart en woonstkaart van uw vader spreken zich tot slot niet uit over uw eigen recente verblijfplaats(en).

U legde voorts nog volgende documenten neer aangaande uw relaas: uw verklaringen bij de politie en de rechtbank aangaande de moord op uw vader, de overlijdensakte van uw vader en de verklaringen van uw moeder bij de politie aangaande de ontvoering van uw broer. Dienaangaande dient vooreerst te worden herhaald dat gezien uw recente herkomst niet aannemelijk is, aan uw relaas evenmin enig geloof kan worden gehecht. Naast het feit dat alle Iraakse documenten heel gemakkelijk via betaling te verkrijgen zijn, dient daarenboven te worden opgemerkt dat u enkel kopieën neerlegt van deze documenten. Gezien het makkelijk te vervalsen karakter ervan, kan aan kopieën hoe dan ook geen enkele waarde worden gehecht. Inhoudelijk kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Hoewel in de overlijdensakte van uw vader staat te lezen dat hij werd gedood door 'littkens van foltering en kogels in het lichaam' (zie vertaling documenten in groene map), doet het geen uitspraak over de omstandigheden van zijn dood, noch over het risico dat dit voor u betekent. De akte kan hoogstens aantonen dat uw vader is overleden. Dat de overlijdensakte bovendien niet concretiseert waar het lichaam door de kogels geraakt werd, roept toch enige vragen op. Zelfs al zou u aannemelijk kunnen maken dat u en uw moeder een klacht neerlegden bij de politie, quod non, wijst het CGVS er op dat een politieaangifte louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen. Kan hieraan worden toegevoegd dat het, in geval van een geloofwaardig relaas, erg onwaarschijnlijk is dat zowel u als uw moeder een politieaangifte durfden te doen en daarbij de betrokken militie, Imam Ali al Akbar, bij naam durfden noemen, terwijl de hele familie het ouderlijke huis sinds de dood van uw vader zou zijn ontvlucht uit vrees voor diezelfde militie. U stelde immers zelf dat de militie gezag heeft over het leger en de politie (CGVS, p. 19). Dat u vervolgens op 17 augustus 2019 uw onderduikadres nogmaals verlaten zou hebben om uw verklaringen af te leggen bij de onderzoeksrechter in Saqlawiya (CGVS, p. 22-23), strookt andermaal niet met uw beweerde vrees voor de militie.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Iraakse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit Saqlawiya. Evenmin wordt de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst betwist. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er

gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html>). Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 14 juli 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen op het belang de waarheid te vertellen aangaande uw identiteit en verblijfplaatsen (CGVS, p. 2). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Irak werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Desondanks het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden om over uw ervaringen in de periode dat IS aanwezig was in de regio te vertellen, slaagde u er op geen enkel moment in om in detail te treden en het algemene te overstijgen. Dit is in strijd met de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Iraakse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Saqalawiya heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker stelt in het verzoekschrift:

“a) Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Volledig ten onrechte heeft het CGVS beslist tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers vluchtverhaal is gebaseerd op het feit dat zijn vader in juli 2019 vermoord werd door leden van Imam Ali al Akbar, één van de sjiiitische milities die de controle verkreeg over de regio na de verdrijving van IS. Zij wilden belastingen innen op de opbrengst van hun oogst. En verzoekers vluchtverhaal is ook gebaseerd op het feit dat hij daarna door leden van deze groepering werd bedreigd dat hem hetzelfde zou overkomen als zijn vader indien hij geen belastingen zou betalen.

De Imam Ali al Akbar groepering is inderdaad zeer gevaarlijk.

[...] (Vrije vertaling: Iran is ook niet de enige macht met invloed binnen de PMF. De heilige heiligdommen van Irak, die worden gecontroleerd door Sistani, hebben drie van de best opgeleide en uitgeruste eenheden van de PMF opgericht: de Imam Ali Brigade, Ali al-Akhbar Brigade en Abbas Division. Hun officieren zijn grotendeels nationalisten, in navolging van Sistani, die de Iraakse staat steunt. Maar zijn religieuze autoriteit geeft de heiligdommen een belangrijke, concurrerende politieke invloed: het was het verlies van vertrouwen van Sistani in de voormalige premier Maliki dat hem uit zijn ambt dwong.)

Het CGVS begint zijn betoog eerst met een ellenlange algemene uitleg over de verplichtingen van een verzoeker van internationale bescherming (oa samenwerkingsplicht), om dan verder te gaan met het in twijfel brengen van het feit dat verzoeker tijdens de inval van IS in Saqlawiya daar heeft gewoond.

Dat verzoekers problemen ontstaan zijn sedert juli 2019, toen IS uiteraard al lang verdreven is uit het gebied, heeft het CGVS geen oren naar.

Het CGVS verwijst in bijna heel de bestreden beslissing over de periode waarin IS Saqlawiya heeft binnengevallen en de zware gebeurtenissen die toen hebben plaatsgevonden. Verzoeker benadrukt dat hij in deze periode binnenshuis bleef, om zich te beraden hoe uit het gebied te ontvluchten. Hij heeft wel bepaalde zaken gehoord, maar hij heeft het inderdaad niet zelf meegemaakt.

Het CGVS stelt: “Dat u daarentegen geen enkele notie lijkt te hebben van hetgeen zich in Saqlawiya heeft afgespeeld de voorbije jaren, leidt ertoe dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw beweerde recent verblijf aldaar. Er dient inderdaad benadrukt te worden dat verzoeker gedurende meer dan driejaren (namelijk vanaf begin 2015 tot april 2018) niet in Saqlawiya was, dus heeft hij zeer weinig onder IS-mandaat geleefd.

Verder stelt het CGVS, over verzoekers paspoort: dat hij zich doelbewust zou ontdoen van zijn paspoort, het enige internationale bewijs van zijn identiteit, draagt bij aan het sterkte vermoeden dat hij niet eerlijk is over zijn recente afkomst en zijn reisweg.

Verzoeker heeft nochtans uitdrukkelijk vermeld tijdens zijn gehoor bij het CGVS dat hij het paspoort van de hand heeft gedaan omdat hij een vals paspoort heeft gekregen, en hij dan geen tweede paspoort kon bijhouden, zodoende moest hij zijn eigen paspoort van de hand doen. De stelling van het CGVS dat hij zijn paspoort heeft willen van de hand doen omdat hij niet eerlijk is over zijn recente afkomst en zijn reisweg, komt dan ook niet overeen met de werkelijkheid.

Verder komt het CGVS niet in de bestreden beslissing. Het CGVS stelt dan: “Gezien uw recente herkomst niet aannemelijk is, aan uw relaas evenmin enig geloof kan worden gehecht.”

Terwijl het CGVS in de bestreden beslissing de nadrukt legt op de periode EIND 2014 (namelijk de inval van IS in Saqlawiya), is verzoekers asielaanvraag gebaseerd op de periode vanaf juli 2019, dus bijna 5 jaren later. Er wordt dus op geen enkele manier concreet aangetoond waarom de gebeurtenissen van JULI 2019 ongeloofwaardig zouden kunnen zijn, namelijk de moord op zijn vader en nadien de bedreiging door de leden van Imam Ali al Akbar.

Verzoeker heeft dan bepaalde documenten overhandigd om zijn aanvraag kracht bij te zetten. Het CGVS stelt enerzijds dat documenten enkel een ondersteunende rol kunnen hebben in geval van reeds geloofwaardige verklaringen. Verzoeker wenst evenwel te antwoorden dat hij door middel van zijn documenten zijn verklaringen kracht wenst bij te zetten, gezien het CGVS twijfelt aan zijn verklaringen. De overlijdensakte van zijn vader en de politieaangifte tonen duidelijk aan dat verzoeker en zijn moeder aangifte hebben gedaan bij de politie omwille van de moord op zijn vader.

Het CGVS vindt het niet geloofwaardig dat verzoeker zijn onderduikadres verlaten heeft om naar de onderzoeksrechter klacht in te dienen en de naam van de groepering Imam Ali al Akbar te vermelden. Het is inderdaad een heel gevaarlijke groepering. Het CGVS vergeet evenwel dat verzoeker verplicht was de naam van deze groepering te vermelden, omdat er zo het meeste kans bestaat dat er actie gaat ondernomen worden door de politie en gerechtelijke autoriteiten. De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Foto van de locatie op 400 meter van het huis van de aanvrager in Saklawiya

4. Bewijs dat DAESH tot 2018 aanwezig was in de regio Saklawiya, terwijl de cgvs 2016 claimt

5. certificaat van de Muhtar waarin wordt bevestigd dat de aanvrager een inwoner van Saklawiya was

6. Voedselhulpkaart toegekend aan de inwoners van Saklawiya

7. Bewijs van de moord op verzoekers vader door de sjjiitische milities in 20.7.2019 (hulpeloze politie voor de militie)

8 In- en uitreiskaart toegekend aan inwoners van Saklawiya(vader van de aanvrager) en de namen van alle leden van zijn familie (zonder deze kaart is in- en uitrijden niet mogelijk vanuit Saklawiya)

9. Aankoopbewijs van sieraden voor de vrouw van de aanvrager".

Bij aanvullende nota van 3 februari 2021 brengt verzoeker de vertaling bij van de voorstaande documenten.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een aanvraag ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoeker voert aan dat zijn problemen begonnen in juli 2019, nadat IS verdreven werd uit Saqlawiya. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens de bezetting door IS steeds binnenshuis bleef zodat hij wel bepaalde zaken hoorde maar niet zelf meemaakte.

Verzoeker gaat te dezen voorbij aan zijn voorgehouden relaas waaruit blijkt dat hij, na een verblijf in een vluchtelingenkamp in 2015, in april 2018 beweerdelijk terugkeerde naar Saqlawiya dat inmiddels bevrijd was van IS. Ingevolge de bezetting door IS en de bevrijding van IS onderging de regio van Saqlawiya fundamentele veranderingen. Dit blijkt uit de gedocumenteerde infiltratie en liquidatie door IS van honderden soldaten in een legerkazerne van Saqlawiya, de verwoesting van de stad, de ondersteuning van IS door stammen uit de regio en de argwaan en wandaden ten aanzien van de bewoners van deze regio omwille van hun (vermoedelijke) sympathie voor IS.

Van verzoeker, die hogere studies heeft gevolgd, kan wel degelijk kennis worden verwacht van deze ingrijpende gebeurtenissen in zijn directe omgeving en leefwereld. De verwijzing naar vermeende gebeurtenissen in zijn leven sinds juli 2019 is niet dienstig ter weerlegging van de onwetendheden inzake belangwekkende gebeurtenissen in zijn directe leefomgeving in de jaren daarvoor. De vaststelling dat verzoeker onwetend is of bijzonder oppervlakkige verklaringen aflegt inzake deze gebeurtenissen ondergraaft zijn geloofwaardigheid dat hij zich in de periode 2015 – 2019 in Saqlawiya bevond.

6. Verzoekers verweer dat hij zijn origineel paspoort van de hand deed omdat hij een vals paspoort kreeg en geen twee paspoorten kon bijhouden, kan niet aanvaard worden als dienstig verweer ter ontkrachting van de motivering die stelt:

“Zo blijkt uw paspoort te zijn afgegeven op 21 januari 2015 in Bagdad, de periode waarin u Saqlawiya zou zijn ontvlucht richting het vluchtelingenkamp. U hierop gewezen, meent u dat een vriend in het kamp toevallig een paspoort in Bagdad ging aanvragen en vroeg of u niet mee wilde gaan. Hoewel u op dat moment geen plannen had om naar het buitenland te trekken, besloot u op het voorstel in te gaan (CGVS, p. 26). Dat u echter, net uw stad ontvlucht zijnde uit vrees voor IS, het vluchtelingenkamp opnieuw zou verlaten en de regio tussen Fallujah en Bagdad - een regio waar de strijd op dat moment volop woedde (bron 8: Iraq Situation Reports, ISW) - voor een niet-essentiële reis naar Bagdad, en hier klaarblijkelijk zelf geen graten in zag, getuigt opnieuw van erg weinig beleving. U blijkt bovendien niet oprecht aangaande uw paspoort. Terwijl u op de DVZ beweerde dat u uw paspoort in november 2019 in Griekenland kwijtraakte, stelt u op het CGVS dat u het in Griekenland verkocht heeft omdat u het niet meer wilde gebruiken (CGVS, p. 25-26). Dat u zich doelbewust zou ontdoen van uw paspoort, het enige internationale bewijs van uw identiteit, draagt bij aan het sterke vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw recente afkomst en uw reisweg.”

Behoudens de niet-betwiste vaststellingen inzake de omstandigheden van het bekomen van een origineel paspoort in 2015, is het vasthouden aan een verklaring die werd afgelegd op het CGVS niet voldoende om de tegenstrijdige verklaringen hieromtrent, zoals deze blijken uit het administratief te weerleggen.

7. Verzoeker verwijst naar de overliddensakte van zijn vader en de aangifte bij de politie van de moord op zijn vader.

De loutere verwijzing naar deze stukken ter ondersteuning van zijn relaas kan echter niet worden aangenomen als dienstige weerlegging van de motivering die stelt:

“Naast het feit dat alle Iraakse documenten heel gemakkelijk via betaling te verkrijgen zijn, dient daarenboven te worden opgemerkt dat u enkel kopieën neerlegt van deze documenten.”

Gezien het makkelijk te vervalsen karakter ervan, kan aan kopieën hoe dan ook geen enkele waarde worden gehecht. Inhoudelijk kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Hoewel in de overlijdensakte van uw vader staat te lezen dat hij werd gedood door 'littkens van foltering en kogels in het lichaam' (zie vertaling documenten in groene map), doet het geen uitspraak over de omstandigheden van zijn dood, noch over het risico dat dit voor u betekent. De akte kan hoogstens aantonen dat uw vader is overleden. Dat de overlijdensakte bovendien niet concretiseert waar het lichaam door de kogels geraakt werd, roept toch enige vragen op. Zelfs al zou u aannemelijk kunnen maken dat u en uw moeder een klacht neerlegden bij de politie, quod non, wijst het CGVS er op dat een politieaangifte louter een letterlijke weergave vormt van uw verklaringen, en geenszins uitspraak doet over de geloofwaardigheid van die verklaringen. Kan hieraan worden toegevoegd dat het, in geval van een geloofwaardig relaas, erg onwaarschijnlijk is dat zowel u als uw moeder een politieaangifte durfden te doen en daarbij de betrokken militie, Imam Ali al Akbar, bij naam durfden noemen, terwijl de hele familie het ouderlijke huis sinds de dood van uw vader zou zijn ontvlucht uit vrees voor diezelfde militie. U stelde immers zelf dat de militie gezag heeft over het leger en de politie (CGVS, p. 19). Dat u vervolgens op 17 augustus 2019 uw onderduikadres nogmaals verlaten zou hebben om uw verklaringen af te leggen bij de onderzoeksrechter in Saqlawiya (CGVS, p. 22-23), strookt andermaal niet met uw beweerde vrees voor de militie."

Het stuk 7 bij het verzoekschrift – en de vertaling bijgebracht op 3 februari 2021 – betreft de voormelde overlijdensakte van verzoekers vader en doet bijgevolg geen afbreuk aan het voorgaande.

8. Verzoeker brengt bij het verzoekschrift stukken bij.

Inzake de documenten kan worden opgemerkt:

- de foto's (stuk 3) van de locatie op 400 meter van het huis van verzoeker in Saklawiya: deze foto's van verwoestingen kunnen onmogelijk verzoekers aanwezigheid in Saklawiya aantonen;
- stukken 4 betreffen landeninformatie die zou aantonen dat IS tot 2018 aanwezig was in de regio Saklawiya, terwijl verweerder 2016 claimt: deze stukken betreffen algemene landeninformatie zonder bronvermelding en vermogen de landeninformatie van verweerder niet te weerleggen;
- stuk 7 is de overlijdensakte van verzoekers vader die hoger werd beoordeeld;
- de stukken 5, 6, 8 en 9 (certificaat van de Mukhtar, voedselhulpkaart, in- en uitreiskaart, aankoopbewijs sieraden) worden bijgebracht zonder enige duiding op welke wijze, op basis van welke informatie en via welke tussenperso(o)n(en) verzoeker deze documenten bekam. Het betreffen tevens kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Documenten hebben daarenboven slechts een ondersteunende waarde en kunnen op zichzelf de ongeloofwaardigheid van een relaas niet herstellen, te meer daar verzoeker niet aantoont dat hij deze stukken niet vroeger had kunnen bijbrengen aangezien hij op 8 november 2019 aankwam in België na een passage in Griekenland waar hij blijkbaar een vals paspoort verkreeg nadat hij zijn origineel paspoort van de hand zou hebben gedaan.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Omwille van het voorstaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert evenmin concreet verweer tegen de omstandige motivering die stelt dat omwille van zijn gebrekkige medewerking inzake zijn vermeende regio van herkomst verweerder in het ongewisse blijft over waar hij voor zijn aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over zijn verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS